

dienos

Linių

LNR 1941

Nr. 79 (98) II metai

Glacembach, 1946 birželio 11

I GERBIAMUS SKAITYTOJUS!

Leidžiant laikraštį, kasdien tenka padaryti po ke-
liolika šilingų išlaidų (matricos, lairščiai, popierius, dažai, ma-
sektukai ir kt.). Redakcija, negalėdama surinkti iš visų skaityto-
jų prenumeratą, buvo priversta skolintis pinigų iš kitur. Bet ate-
jo laikas, kada paskolas reikia sugrąžinti. Todėl vieni skaitytojų,
kurie dar nėra sumokėję prenumeratą, mokesčių po 5 šilingus
už laikotarpį nuo gegužės mėn. 10 d. iki birželio 7 dienos, prašo-
me sumokėti. Be to, dar yra daug nesumokėjusių po 6 šilingus už tą
laiką nuo balandžio 5 iki gegužės 10 d. Likėdaminiai; kad gerbia-
mieji skaitytojai visiškai supras tų sunkumų, su kuriais deš-
imčių metų trukmės leidžia redakcija, ir, tai supraždami, už laik-
raštį atsisakytų, iš anksto dėkojame. Jei visi skaitytojai nebū-
tų tiek jautrūs ir, nors reikėjo užmokėti, būsimą priverstą kreiptis
į gerios valios žmones, prašydami laikraščio reikalams paaukoti.

"Dienos Žinių"
administracija.

BEVINO PLANAS DECIJAS VOKIETIJAI.

Londonas. - Diplomatiniai šluokėniškai kalba-
ma, kad Bevinas, sutvarkęs būsimosios Vokietijos planą, pateikė jį
kabinetai per ateinančią Žem. Rumą posėdį. Pagal Beviną pasiūly-
ma Vokietijai turi tapti lygiateisiu valstybių sąjunga, kuri kiek-
vieta turės savarankiškumo valdymo, kultūros ir politikos srity-
Lygiagrečiai bus sudaryta centrinė valdžia su apribota galia.

AMNESTIJA VOKIETIJOS.

Vokiečių amnestijos vietoje jauniems politiniams
kaliniams pasiūlymas yra dabar jungty, tyrimas. Pasiūly-
mas buvo pateiktas Berlyne, kur jau svarstoma, kuris amžiaus jaunimo
lietuš amnestija gali būti taikoma.

BYRNES SULARTIS PROJEKTĄ AUSTRIJAI.

Vasingtonas. - "New York Times" korespondentas praneša, kad užsienio reikalų ministras Byrnes patyrė tai, ką kiek vienas valstybės vyras anksčiau ar vėliau patyrė, būtent: jei norima rytu Europą pavergti arba išlaisvinti, reikia pradėti nuo Austrijos. Pranešime tarp kitko sakoma: Adolfas Hitleris vadino Viena "vartais į rytus", maršalas Stalinas gi ją vadina "vartais į vakarus". Dabar Byrnes daro tokias išvadas: Austrija su savo sėvėria geografinio linija nuo vakarų iki rytu, sienos turi būti išlaisvinta, jeigu norima, kad Europa atgytų. Todėl Byrnes šia sąvoka veža į Paryžių taikos sutarties su Austrija projektą ir į Austriją dabar daugiau dėmesio kreipia, negu anksčiau.

Sovietai dabar Austrijoje laiko 140.000 vyrų. Jie taip pat turi okupacines kariuomenes Vengrijoje, Rumunijoje, Bulgarijoje ir tam tikrus dalinius Lenkijoje. Kol sovietų kariuomenė bus Austrijoje, visuomet jie galės draudimai ir diktuoti, kad jie taip pat turi laikyti suvo dalinius ir kopus rytu ir pietų Europos vietose, kad galėtų apsigauti susisiekimo keliu, vedančiu į Austriją. Bet Byrnes nemato pateisinamos priežasties toliau kariauti Austriją okupuoti. Maskvos delegacijoj buvo paskelbta, kad sovietai nori atkurti laisvą nepriklausomą Austriją. Kai raudonoji armija išvygo iš Austrijos, sovietų oficialios komunikatos paskelbė, kad raudonoji armija atėjusi kaip išlaisvintoja. "Gerai" sakė Byrnes "išlaisvinimo Austrija. Austriai turi savo vyriausybę, laisvą išrinktą, prisitaikę kaitaliojant ir niekas išginsija rinkimų teisėtumą. Taigi sudarykime su jais taikos sutartį ir išsikime iš Austrijos."

Iki šiol sovietai tam priešinosi. Jie sutiko sudaryti taikos sutartį su Vengrija, Bulgarija ir Rumunija, bet ne sutiko sudaryti taikos sutarties su Austrija, kadangi jie nebuvo įrašyti į Paryžiaus darbu tvarką. Bet Byrnes tikisi, kad jie tą klausimą galės kelti į darbų tvarką per ateinančią savaitę Paryžiuje?

KOKIOS REIKSMES TURI DOLERIU PASKOLA PRANSŪZIJAI.

"Žiurichas? - Miliardinė paskola, kuri buvo su taikta Prancūzijai, sukėlė pervirsmą Prancūzų vyriausybės užsienio politikoj. JAV aiškiai nustatė, kad reikia grįžti prie laisvos prekybos, nes nuo to priklauso pasaulio gerovė. Šitoji amerikiečių vyriausybės nuomonė paskatino prancūzų ta prasme peržiūrėti savo politiką.

Kai piečia tarp kitko ir muito politiką. Prancūzija išpareigojusi išvesti muito sistema, pagal kuria įvežamos prekės apmuitinamos atitinkamai jų verte, bet ne procentais, kaip pagrindiniu. Dar šilėnė reikime turi tai, kad Prancūzija galutinai atsisako nuo savo kontingento politikos, kurios buvo laikomasi prieš karą savo pramnei apsaugoti. Prancūzų vyriausybė atitinka taip pat atsisakyti nuo bet kokių dumping (pardavimų svetinai valstybei pigiau, negu pačiai valstybei kainuoja); Tokiu būdu vėl atgai vėlama konkurencija tarp prancūzų ir užsienio prekių Prancūzijoje.

Prancūzijos vyriausybė pareiškė, kad ji didžiau, nei Amerikos užpirkia daiktų, pavadė privaciai prekybai, ir kad ji pat paskatinti tik savo fabrikams reikalingą žaliavą.